

สอนอย่างไรให้ลูกรู้ ซ้ายขวา

วัยทารกและเด็กเล็กถือเป็นวัยที่ว้าวุ่นอยู่กับพัฒนาการหลายอย่างที่จะหล่อหลอมให้เขาเติบโตขึ้นตามวัย ภาษาเป็นอีกหนึ่งพัฒนาการที่ทำให้พวกเขาทั้งสนุก ทั้งค้นหาและเลียนแบบ พวกเขาจะฟังในทุกอย่างที่ผ่านมาในโสตประสาทโดยเฉพาะที่คุณพูด แล้วเจ้าตัวน้อยก็จะทำการเลียนแบบ นี่จึงเป็นสาเหตุว่าทำไมจึงมีคำแนะนำออกมาไม่ให้เด็กเรียนรู้ภาษาจากเด็กด้วยกันเองเพราะตามธรรมชาติเด็กน้อยจะเรียนรู้ภาษาจากพ่อแม่ของเขาเอง

ดังนั้นคุณอยากให้ลูกพูดแบบใด วิธีการที่ดีที่สุดคุณต้องเป็นแบบอย่างให้ลูกเช่นนั้นด้วย เจ้าตัวน้อยไม่ได้เลิกเกินไปที่จะเรียนรู้ และหลายครั้งเขาอาจจะทำให้คุณถึงกับอึ้งไปกับภาษาที่เขาเข้าใจในแบบฉบับของเขาเอง แถมยังเจื้อยแจ้วออกมาชนิดที่ว่าคุณคาดไม่ถึงกันเลยทีเดียว

เช่นเดียวกับการสอนให้เขารู้จักซ้าย และขวา หลักการง่าย ๆ เบื้องต้นคือ พูดสองคำนี้ทุกครั้งที่คุณต้องใช้มัน แล้วเจ้าตัวเล็กของคุณจะค่อย ๆ ซึมซับและเลียนแบบไปที่ละเล็กละน้อยเอง ลองมาดูขั้นตอนง่าย ๆ และทำตามกันดู

ขั้นที่หนึ่ง ทุกครั้งที่หอมแก้มลูกน้อย คุณอาจพูดประโยคที่ให้เขารับรู้ซ้ำ ๆ ว่า นั่น คือ ซ้าย หรือ ขวา เช่น “มาจ๊ีบแก้มซ้าย. “มาจ๊ีบแก้มขวา” หรือ เวลาเล่นจิ๊กจี้ผ้าเท้าลูก ก็ย้ำว่าเป็นเท้าซ้าย หรือเท้าขวา ไปด้วยทุกครั้ง

ขั้นที่สอง เรียนรู้ยามซื้อป๊ิงในรถเข็น เวลาที่เข็นรถที่เอาลูกนั่งไปด้วย ระหว่างที่ผ่านชั้นวางสินค้าสารพัด ก็ชี้ชวนให้ลูกดูพร้อมพูดซ้าย ขวา บ่อย ๆ เช่น “ดูดอกไม้สีแดงที่ด้านขวานั้นสิลูก”

ขั้นที่สาม เมื่อลูกน้อยหัดคลาน คุณก็ลงไปนอนราบกับพื้นเล่นลูกบอลกับเขาแล้วบอก “เอ...ลูกบอลอยู่ไหน...” “อ้อ...อยู่ใกล้แขนข้างซ้ายของลูกงัยจ๊ะ”

ขั้นที่สี่ ลูกน้อยวิ่งชน เวลาไปเดินซื้อของเจ้าจอมชนมักไม่อยู่นิ่ง คุณพ่อคุณแม่อย่าเพิ่งอารมณ์เสีย แต่เปลี่ยนเป็นส่งเสริมให้เขาเรียนรู้ซ้าย ขวา ด้วยการบอกให้เขานำทาง (ไหน ๆ ก็ไม่ยอมให้จับอยู่แล้ว) ทำเป็นเล่นเกมหาของไปซะเลย

ขั้นที่ห้า เดินหารถในลานจอด “โน่น รถเราอยู่ทางขวานั้นไง” (แต่อย่าลืมจับลูกให้ปลอดภัยก่อน เพราะรถอาจวิ่งเข้า ออก สวนมาเป็นอันตรายได้)

ขั้นที่หก เล่นเกมซ่อนหา ลูกหาเราไม่เจอ คุณอาจส่งเสียงบอกทาง “เลี้ยวขวาสิคะลูก”

ขั้นที่เจ็ด ยามที่จอมชนเริ่มหาของเล่นตัวเองไม่เจอ คุณต้องใจเย็น อย่าด่วนใจร้อนเดินไปหยิบให้ลูกเสียเองละ ค่อย ๆ บอกเขา “อยู่ในลิ้นชักด้านขวามือไงจ๊ะ”

ขั้นที่แปด ชีโน่นชีนี่ให้ลูกระหว่างนั่งไปในรถ “ลูกดูข้างทางขวานี่สิจ๊ะ”

ขั้นที่เก้า เมื่อลูกโตขึ้นอีกนิดก่อนวัยเรียน อาจทิ้งป้ายราคารองเท้าไว้ข้างใดข้างหนึ่ง หรือ ถ้าลูกเดินไม่สะดวก อาจหาของมาประดับเก้ ๆ แทน เพื่อให้เขาจำได้ว่าทุกครั้งที่กำลังด้วยข้างที่มีป้ายหรือของประดับอยู่คือข้างซ้าย หรือ ขวาเสมอ ๆ นั่นเอ

เกร็ดเล็กเกร็ดน้อยและข้อควรจำ

- คุณต้องอย่าเปลืองใช้คำว่า “ตรงนั้น ตรงนี้ หรือ ตรงโน้น” แทน “ทางซ้าย” หรือ “ทางขวา” เด็ดขาด ยกเว้นว่าจะสอนลูกเรื่องระยะใกล้ ไกล
- ลูกอาจเกิดอาการหงุดหงิดกับบทฝึกที่เขาจะต้องแสดงออก แต่นั่นจะกลายเป็นการเรียนรู้โดยธรรมชาติและเข้าใจไปโดยทันที
- ถ้าลูกไปผิดทิศทาง คุณอย่าเปลืองแสดงอาการผิดหวังหรือหงุดหงิดเด็ดขาด แต่ต้องไปทำให้เขาเห็นว่าทางไหนถูก
- อย่าสับสนเองเวลาคุณหันหน้าเข้าหาลูกว่าทางไหนกันแน่ คือ ซ้าย และ ขวาของลูก

พ่อแม่เป็นแบบอย่างที่ดีที่สุดของลูก ฉะนั้นหากต้องการให้ลูกเรียนรู้แบบไหน การกระทำ และแสดงออกของพ่อแม่คือบทเรียนที่ดีที่สุดสำหรับเขา

